

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

BARTOLOMEJ

ROČNÍK VII. ČÍSLO 9 SEPTEMBER 1999

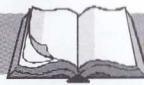

"LEKÁRA NEPOTREBÚJÚ ZDRAVÍ, ALE CHORÍ. CHOD'TE A NAUČTE
SA, ČO ZNAMENÁ: - MILOSRDENSTVO CHCEM, A NIE OBETU. -
NEPRIŠIEL SOM VOLAŤ SPRAVODLIVÝCH, ALE HRIEŠNIKOV."

(Mt. 9, 12 – 13)

FARSKÁ KRONIKA OD 10. 7. 1999 DO 9. 8. 1999

Do farského spoločenstva sme sviatosťou krstu prijali:

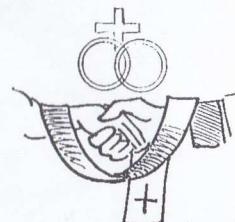
Martin Plesnivý
 Nikola Cvešperová
 Barbora Ševčíková
 Mário Hoffmann
 Marek Jakubek
 Simon Albertovič
 Juraj Gregor
 Tomáš Krč
 Dominika Juricová
 Adam Bobok
 Martina Stračanská

Nikolas Rigo
 Alex Mokrý
 Šimon Cvopa
 Michaela Priechodová
 Slavomír Štrba
Farnosť Zapotôcky:
 Filip Mačuha
 Jakub Mokráň
 Mária Šútová
 Erik Heveši
 Jakub Šido

Blahoželáme k prijatiu sviatosti manželstva

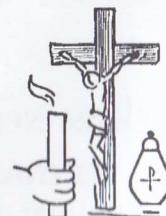
Róbert Staňo a Danica Botková
 Ľuboš Jurica a Ivana Maslenová
 Matthias Kaubisch a Ľubica Flimelová

S kresťanskou nádejou na stretnutie vo večnosti sme sa rozlúčili so zomrelými:

Jozef Dalmaddy 61 r.
 Helena Cagáňová 75 r.
 Ján Jariabek 56 r.
 Magdaléna Prindešová 85 r.
 Ľudmila Repková 48 r.
 Mária Vrabcíková 64 r.
 Mária Miklovičová 74 r.

Martin Púčik, dieťa 14 dní
 Jozef Ölvecký 78 r.
 Eleonóra Kráľová 77 r.
 Emília Barabášová 69 r.
 Alžbeta Oravcová 91 r.
 Jozef Karas 84 r.
 Antónia Gatialová 65 r.

*Odpočinutie večné daj
dušiam, Pane ...*

Umenie počúvania

Dávni ľudia boli silne naladení na ročné obdobia a deje odohrávajúce sa v prírode. Ich festivaly a slávnosti často koïncidovali so zmenami ročných období. Čas sadenia, čas žatvy, čas orania – toto všetko boli pre nich prejavy činnosti istej moci, ktorá pútala ich pozornosť. Izraeliti sa od iných národov v tomto zmysle neodlišovali. Jediným rozdielom bolo to, že táto moc, ktorá tieto cykly koordinovala, nebola pre nich silou skrytou a neosobnou. Touto silou bol pre nich Jahve, Boh. Ten istý Jahve, Boh, ktorý ich stvoril na svoj obraz, ktorý si ich vypustil za svoj ľud a ktorý nepretržite, počas celých ich dejín kráčal spolu s nimi. Tento Jahve menil ročné obdobia, dával vychádzať a zapadat slnku počas dňa a mesiacu, aby svietil za noci.

Niečo hlboko ukryté v srdciach týchto ľudí ich nabádalo, aby sa započúvali do vecí, ktoré ležia pod povrchom ich života. Niečo z načúvajúceho Boha, na obraz ktorého boli stvorení, ich volalo k pozornosti.

Zem učila Izraelitov načúvať. Proroci im vysvetlili, ako načúvať. Udalosti ich života im pripominali, že načúvanie je náročné, že nie je zadarmo.

Na púšti načúval vyvolený ľud svojim znechutneniam a strachom. Načúval manne a ohnívému stĺpu. Po prekročení Jordánu a vstupe do zasľúbenej zeme načúval svojim nádejam s obnoveným nadšením. Načúvali svojím úspechom i žatvám. Načúvali horkej chuti vyhnania v cudzích krajoch. Načúvali, keď pracovali, načúvali, keď sa túlali. Často boli zo svojho načúvania vyčerpaní. A tak mali vodcov, ktorí im občerstvovali pamäť, a mali modlitby, ktoré ich povzbudzovali:

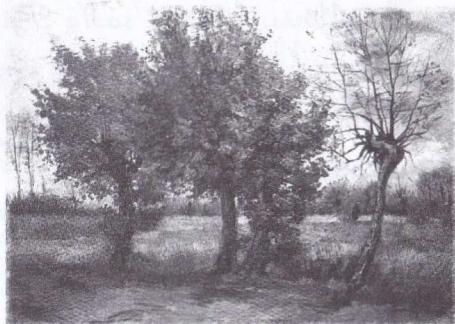
“Za clonou búrky som ťa vypočul,
vyskúšal som ťa
pri vodách meríbskych.

Počúvaj ľud môj, svedčím proti tebe,
kiež by si ma poslúchol Izrael.

(Ž 81, 7-8)

“Počúvajte ma... Nakloňte si ucho
a podte ku mne,
poslúchajte (počúvajte),
aby vaša duša žila”
(Iz 55, 2-3)

Boh, ktorý im nepretržite hovoril, žiadal odpoved’. Tvorivé slovo nebolo

Autor obr.: Van Gogh

vyslovené do prázdnia. Dych nebol vydýchnutý do priestoru. Izraeliti mali priať slovo a vydýchnuť do svojho vnútra dych – a na toto slovo a dych mali odpovedať.

Prorok Izaiáš chápal túto odpoveď ako čosi, čo je hlboko napojené na volanie v službe:

Pán, Jahve, mi dal jazyk učenícky,
aby som vedel slovom posilniť unaveného.

Každé ráno prebúdza mi ucho,

aby som počúval ako učeník.

Pán Jahve, mi otvoril ucho...“ (Iz 50, 4-5)

Pre Izaiáša odpoveď je výsledkom počúvania. Schopnosť počúvať pochádza od Pána, Jahveho, ktorý “mi otvoril ucho“. A práve toto otvorené ucho, táto pripravenosť na začiatku každého nového dňa započúvať sa do života je to, čo nasledovníkov Pána disponuje k tomu, aby mali vždy naporúdzti zmysluplné slovo pre unavený svet. Toto pozorné ranné srdce nás vedie k tomu, že sme počas celého dňa všímať a citliví jednak voči dielam a skutkom Božím a aj voči potrebám ľudí okolo nás. Prorok pokladal počúvanie za také dôležité, že pre neho bolo ono cieľom ranného zobúdzania sa: “Každé ráno prebúdza mi ucho, aby som počúval...”

P. Milan Bubák, SVD NATANIEL č. 3 - 4 / 99

Ako išiel ďalej, vošiel do ktorejsi dediny, kde ho priaľa do domu istá žena, menom Marta. Tá maľa sestru menom Máriu, ktorá si sadla Pánovi k nohám a počúvala jeho slovo. Ale Marta maľa plno práce s obsluhou. Tu zastala a povedala: “Panе, nedbáš, že ma sestra nechá samу obsluhovať? Povezd jej, nech mi pomôže!” Pán jej odpovedal: “Marta, Marta, staráš sa a zneprokojuješ pre mnohé veci, a potrebné je len jedno. Mária si vybraťa lepší podiel, ktorý sa jej neodníme.”

Lk 10, 38 – 42

DNES NA SLOVÍČKO S NAŠIM NOVOKŇAZOM ERICHOM RUTTKAYOM

Položili sme pári otázok nášmu rodákovi Erichovi Ruttkayovi, ktorý sa stal v júni knázom a v tomto čase pôsobí ako kaplán v Žarnovici.

Si z Prievidze, ale predsa t'a niektorí menej poznajú. Predstav sa nám, prosím t'a bližšie.

Ako rodák z Prievidze, vyrastal som v tomto meste, kde som navštboval Základnú školu J. Fučíka (teraz Mariánska škola – pozn. red.). V čase totality som sa zúčastňoval bohoslužieb a katechéz, no bližšie k oltáru som sa nedostal. Zostatok času som trávil u starých rodičov, na turistike a navštievovaním ľudovej školy umenia. Neskôr som odišiel na strednú školu do Banskej Štiavnice študovať banskú geologiu a tu som po štyroch rokoch aj maturoval. Rád by som spomenul, že po prvom ročníku strednej školy sa začalo rodiť aj moje povolanie, na ktoré som odpovedal po skončení strednej školy a prihlásil som sa do Kňazského seminára sv. Františka Xaverského v Badíne. Po prijatí a 6 – ročnom štúdiu som sa stal knázom.

Ako si zistil, že t'a Pán volá?

V detskom veku ma ani nenapadlo, že budem Božím služobníkom. Pán si ma však prípravoval úprimou vierou a nábožnosťou. V Banskej Štiavnici mi Boh ukázal veľkú biedu mladých ľudí, najmä v morálke. Žil som s týmito ľuďmi, ktorí hľadali priateľstvo, lásku úspech, no nie u Boha. Toho poznali len z výsmechu a polŕdania. V tomto období som začal miništvať, zaujímať sa viac o Boha, chodiť do spoločenstva. Pán mi ponúkol ruky, či mu pomôžem pracovať, aby ho poznalo čo najviac ľudí. Dá sa povedať, že som sa dal zviesť láskou.

Na čo si z Prievidze najviac spomínaš?

Medzi najmilšie miesta, na ktoré rád spomínam je farský kostol, kde som prvýkrát prijal Eucharistiu, domov medzi panelákmami a prvé začiatky práce s mladými.

Čo by si chcel odkázať prievidžanom a hlavne mladým v Prievidzi?

Všetkým mojim rodákom prajem, aby boli svedkami živého Boha. Neostať na svojom "piesočku", ale vedieť sa zapojiť do života cirkvi. Mládež nech nezabudne, že ona je nádejou, hybnou silou do budúcnosti. Preto musí horieť Božou láskou, aby svet v nej

mohol spoznať a nasledovať najdokonalejší vzor – Ježiša Krista.

Za rozhovor d'akuje v mene redakcie Branislav Bullo.

INCARNATIONIS MYSTERIUM

BULA, KTOROU SA VYHLASUJE VEĽKÉ JUBILEUM ROKU 2000 (7., 8. a 9. časť)

Časť 7

Ustanovizeň Jubilea vo svojej histórii obohatila znakmi, ktoré svedčia o viere kresťanského ľudu a podporujú jeho zbožnosť. Medzi nimi treba spomenúť predovšetkým puťovanie. Ono zodpovedá situáciu človeka, ktorý rád opisuje svoj život ako cestu. Od narodenia až po smrť je každému vlastná osobitná situácia cestujúceho človeka. Sväté písmo zo svojej strany viackrát potvrdzuje, že má význam vydať sa na cestu, aby sme sa dostali na posvätné miesta. Bolo napríklad zvykom, že Izraelita šiel na púť do mesta, v ktorom sa uchovávala archa zmluvy, alebo že navštívil svätyňu v meste Betel (Por. Sdc 20,18) či Šílo, kde Boh vypočul modlitbu Anny, matky proroka Samuela (Por. 1 Sam 1,3) Aj Ježiš sa dobrovoľne podriadil zákonom a putoval s Máriou a Jozefom do sväteho mesta Jeruzalema. (por. Lk 2, 41) Dejiny Cirkvi sú živým denníkom nekončiaceho putovania. Množstvo veriacich prehľbuje svoju zbožnosť putovaním do mesta svätých apoštolov Petra a Pavla, do Svätej zeme alebo do starších i novších svätýň Panne Márie a svätým.

Putovanie bolo vždy významnou udalosťou v živote veriacich a dostávalo v rozličných obdobiach rozličné kultúrne formy. Pripomína osobnú cestu veriaceho po stopách Vykupiteľa: je cvičením sa v činnej askéze, v útosti nad ľudskými slabosťami, v trvalej bdelosti nad vlastnou krehkosťou i vo vnútornej príprave na obnovu srdca. Prostredníctvom bdenia, pôstu a modlitby pútnik napreduje na ceste kresťanskej dokonalosti a snaží sa s pomocou Božej milosti dospiť "k zrelosti muža, k miere plného Kristovho veku." (Ef 4, 13)

Časť 8

K putovaniu sa pridružuje znak Svätej brány, prvý raz otvorennej v Bazilike Najsvätejšieho Spasiteľa v Lateráne počas Jubilea 1423. Ona pripomína prechod z hriechu do milosti, ktorý je povolený uskutočniť každý kresťan. Ježiš povedal: "Ja som brána." (Jn 10, 7), aby naznačil, že nikto nemôže prieť k Otcovi, iba ak cez neho. Toto Ježišovo vyhlásenie o sebe svedčí, že len on je Spasiteľ, ktorého poslal Otec. Je len jeden vchod, ktorý umožňuje vstúpiť do života spoločenstva s Bohom: tým vchodom je Ježiš, jediná a výlučná cesta spásy. Len naňho možno v plnej pravde aplikovať žalmistové slová: "Toto je brána Pánova, len spravodliví řou vchádzajú." (Ž 118, 20) Poukaz na bránu pripomína zodpovednosť každého veriaceho prekročiť jej prah. Prejsť touto bránou znamená vyznať, že Ježiš Kristus je Pán, a posilovať vieru v neho, aby sme žili novým životom, ktorý nám on daroval. Je to rozhodnutie, ktoré predpokladá slobodu voliť si niečo a súčasne odvahu zane-

chať niečo v povedomí, že získame božský život (por. Mt 13,44-46) V tomto duchu prejde Svätou bránou v noci z 24. na 25. decembra 1999 ako prvý pápež. Keď prekročí jej prah, ukáže Cirkvi a svetu Sväté evanjelium, prameň života a nádeje pre nastávajúce tretie tisícročie. Cez Svätú bránu, ktorá je na konci tisícročia symbolicky širšia, nás Kristus hlbšie vovádza do Cirkvi, svojho tajomného tela a svojej nevesty. Tako chápeme, aký význam má výzva apoštola Petra, ktorý píše, aby sme sa zjednotení s Kristom, aj my dali "vbudovať ako živé kamene do duchovného domu, do sväteho kňazstva, aby sme prinášali duchovné obety, príjemné Bohu." (1 Pt 2,5)

Časť 9

Ďalším osobitným znakom, ktorý je veriacim dobre známy, sú odpustky, ktoré sú jedným zo základných prvkov Jubilea. V odpustkoch sa prejavuje plnosť milosrdenstva nebeského Otca, ktorý všetkým vychádza v ústrety svojou láskou, vyjadrenou v prvom rade odpustením hriechov. Boh Otec udeľuje svoje odpustenie spravidla prostredníctvom sviatosti pokánia a zmierenia. Vedomé a dobrovoľné upadnutie do smrteľného hriechu totiž oddeluje veriaceho od života milosti s Bohom a to samo ho vylučuje zo svätosti, ku ktorej je povolený. Cirkev ktorá prijala od Krista moc odpúšťať v jeho mene, (por. Mt 16, 19, Jn 20, 23), je vo svete živou prítomnosťou lásky Boha, ktorý sa skláňa nad každou ľudskou slabosťou, aby ju prijal do náručia svojho milosrdenstva. Práve prostredníctvom služby svojej Cirkvi Boh preukazuje vo svete svoje milosrdenstvo prostredníctvom tohto vzácneho daru, ktorý sa od našich čias volá "odpustky". Sviatost pokánia poskytuje hriescovi "možnosť obrátiť sa a znovu získať milosť ospravedlnenia" pochádzajúcemu z Kristovej obety. Tak sa znovu zapája do Božieho života a do plnej účasti na živote Cirkvi. Vyznávajúc svoje hriechy veriaci prijíma naozaj ich odpustenie a môže mať znova účasť na Eucharistii ako znaku znovunájdeného spoločenstva s Otcom a s jeho Cirkvou. Cirkev bola však vždy už od najstarších čias hlboko presvedčená, že odpustenie, udelené Bohom ako dar, zahŕňa ako dôsledok skutočnú zmenu života, dôslednejšie odstraňovanie vnútorného zla a obnovu vlastnej existencie. Sviatostný úkon musel byť spojený s existenciálnym úkonom, s reálnym očistením sa od viny, ktoré sa práve nazýva pokániom. Odpustenie neznamená, že sa tento existenciálny proces stane zbytočným, ale skôr, že dostáva zmysel, že vďačne prijíma. Uskutočnené zmierenie s Bohom totiž nevylučuje, že zostávajú určité dôsledky hriechu, od ktorých je potrebné očistiť sa. Práve v tomto prípade dostávajú svoj význam odpustky, prostredníctvom ktorých sa vyjadruje "totálny dar Božieho milosrdenstva". Odpustkami sa kajúcemu hriescovi odpúšťa dočasný trest za hriechy, ktoré mu už boli odpustené ako previnenie.

Joannes Paulus M^{II}

Joannes Paulus M II

Pokračovanie v budúcom čísle

ALMUŽNA A LAKOMSTVO

V dnešných časoch, ale i v minulosti často vidíme pred našimi kostolmi vystierajúce ruky, prosiace o almužnu. No niekedy i na uliciach vidíme postihnutých s rôznymi plagátkami s prosbou o príspevok na tú či onú chorobu, alebo operáciu. Ako sa má pri tom zachovať kresťan - katolík? Podľa sv. Pavla (Ef 5,5): ...ani chamtivec, čo je modloslužobník, nemá dedičstvo v Kristovom a Božom kráľovstve.

Byť štedrým, ako sa od svojho blízkeho očakáva, je mnohokrát spochybnené a každý uvažuje, či bude jeho milodar použitý v prospech dobra. Mnohokrát uvažujeme, ako by sa asi zachovali mo-

ji blížni ku mne, keby som ja sám sedel pred kostolom a prosil o pomoc ...

(Ale otázkou ostáva aj to, či prosiaci o almužnu dôveruje Bohu a nevyužíva dobroru darcu - pozn. redakcie)

Buďme teda spravodliví a múdro rozhodujeme. Dávajme podľa svojich možností: ked' máme veľa, dávajme viac, ked' máme málo, dávajme menej z toho mála. Kto dáva chudobným (hovorí múdre príslovie), nebude trpieť núdzu, ale kto pohŕda chudobným, upadne do biedy. Dávajme preto milodary s úctou a úžitkom pre Boha a jeho požehnanie. Je veľká

pochabosť, ak si niekto zakladá na prírodzenej náklonnosti k tomu, že viac sa musí staráť o blaho svojich príbuzných - blízkych, ako o svoju vlastnú dušu. Ako tăžko je počuť hlas vlastného svedomia: rozdaj všetko chudobným, lebo skrže nich sa dávaš samému Ježišovi, tvojmu Pánovi, ktorý ti prisľubil okrem života večného stonásobnú odmenu tu na zemi. Ak sa teraz sám nestaráš o seba, kto sa bude o teba staráť po smrti? Ten, kto si veľmi láme hlavu nad tým, ako svojich príbuzných obohatil, vydáva sa na mnohé telešné a duševné trápenia. Zbožný človek, ktorý miluje Pána Boha celým srdcom, nachádza pokoj všade, či je vo svojom dome, byte, v kostole alebo na cestách. No neveriaci človek žije v stáлом očakávaní nebezpečia a strachu, všade mu niečo prekáža. Ak chceme, aby Pán Boh hovoril k nám, je potrebné, aby sme zamedzili prístup všetkému zlému k nášmu srdcu. Čím menej náruživosti a nepokoja je v našom srdci, tým častejšie a mocnejšie budeme mať Božie vnuknutie. Treba byť vďačným za dobré, čo sme dostali, ale nikdy nehovorme o tom, čo sám som urobil dobré a čo som dostal. Týmto by si svojich priateľov zahanboval a ich priateľstvo si len kupoval. Tak ako nás čistota robí anjelmi, tak nerest' je protivná čistote. Pri všetkých príležitostach je dôležité byť pozorným a vždy dať najavo, že som kresťan - katolík. Nesmieme nikdy zlé splácať zlým, ale svojich darcov odmenovať podákováním, vďačnosťou a úsmevom.

Emil Očkař

Ako Judáš zradil Pána Ježiša za 30 strieborných, aj my Ho zrádzame svojim každodenným lakovstvom.

TÉMY DUCHOVNEJ OBNOVY (September)

*"Boh nie je Bohom mŕtvych ale živých, lebo pre neho všetci žijú
(Lk 20, 38)*

- * V. prikázanie Desatora KKC 2258 – 2330
Pozornosť a láska voči deťom, starým a chorým

Kultúra:

- * Podporovať rozvoj "kultúry života", úsilím o nezištnú a obetavú lásku v prospech ľudského života a premáhaním egoizmu a konzumizmu, ktoré vedú k ničeniu života.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

Misijný:

- * Aby bol miliónom utečencov, zvlášť v Afrike, lámaný chlieb Božieho slova a zabezpečený účinný projekt pomoci a ľudského rozvoja.

Všeobecný:

- * Aby si všetci pracovníci oznamovacích prostriedkov stále viac uvedomovali svoju zodpovednosť a aby sa účinne zasadzovali za rešpektovanie dôstojnosti každej ľud-

MODLITBA ŠKOLÁKA

Pane Ježišu, ďakujem ti, že si stále s nami a môžem ti o všetkom povedať. Chcem ti poďakovať, že si mi cez celé tieto prázdniny doprial poznať veľa diel tvojho a nášho nebeského Otca. Mám radosť, že som Božie dieťa a mám mocného a múdreho Otca, ktorý všetko vidí, všetko vie i všetko môže, ktorý dobrých odmieňa a zlých trestá.

A ďakujem ti, že mám teba, ktorý nás vedieš, upozorňuješ, povzbudzuješ i karháš a vo všetkom nám chceš pomôcť.

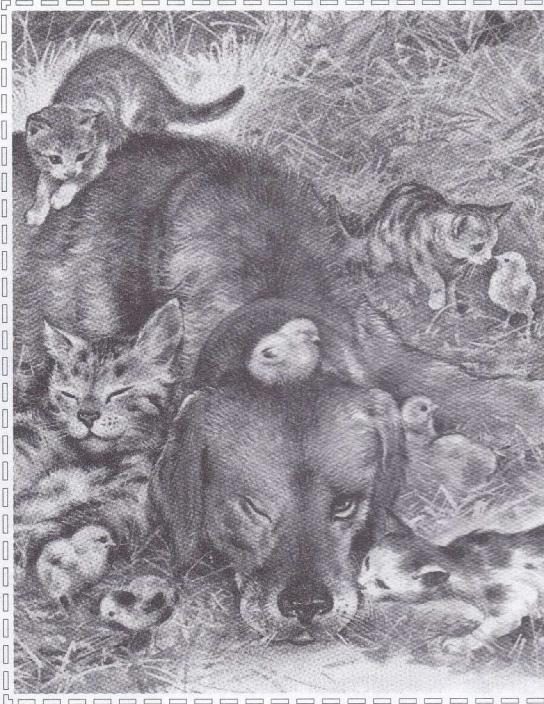
Prosím ťa, pomáhaj mi, aby som ťa dobre počúval a ochotne poslúchal i v tomto školskom roku, najmä cez rodičov a učiteľov, lebo už viem, že len takto sa ti stále budem páčiť.

Amen

DETOM PRE RADOŠT

Milé deti,

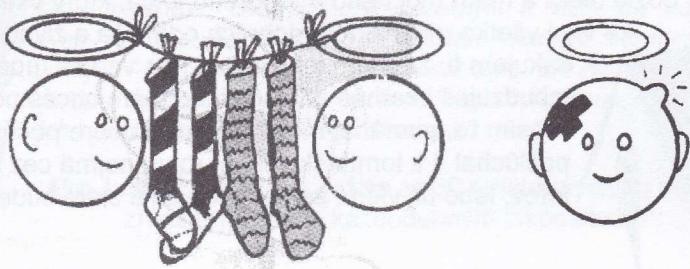
náš Pán Boh má veľkú fantáziu, ktorú nám stále dokazuje vo svete živom i neživom vôkol nás. Viete, čo robil vo štvrtý a piaty deň stvorenia sveta? Vymýšľal a tvoril ryby a všetko, čo pláva i vtáctvo a všetko, čo lieta. Môžete si o tom prečítať vo Svätom Písme v knihe Ge-nezis 1, 2, 1 – 4. My už vieme, že to netrvalo dva naše dni, lebo u Noho sa čas nemeria ako tu na zemi. Ľudia stále nachádzajú nové druhy živočíchov, dávajú im mená, ale veľa už i vymizlo, lebo sa zle staráme o našu planétu Zem. V raji žili všetci v mieri a pokoji. Možno tak, ako zvieratká na obrázku. Je tu september a s ním vám prinášame i ďalšie súťaže. Cez prázdniny ste isto cestovali do rôznych kútov Slovenska a niektorí aj za hranice. Všade žijú živočíchy, ktoré ľuďom po-

máhajú, máme z nich úžitok, ale i také, ktoré môžeme iba obdivovať. Napíšte nám, aké zvieratá (či už suchozemské, alebo vodné, či tie, čo lietajú) ste cez prázdniny stretli, videli, alebo dokonca ste ich mohli chytať. Urobíme si z nich našu BARTOLOMEJSKÚ ZOO. Všetci, čo nám napíšete budete zaradení do losovania o pekné ceny. Už sa tešíme na vaše listy a lístočky, ktoré posielajte na adresu redakcie – Mariánska 4, 971 01 PRIEVIDZA, alebo ich vhodťte do schránky s názvom BARTOLOMEJ vo farskom kostole do 17. 9. 1999.

Maja

**POKRAČUJEME V RADÁCH, AKO BYŤ SVÄTÝ UŽ TU NA ZEMI
SVÄTÍ SÚ:**

rad spopulariú

vedia prijať aj pár úderov

Letný kresťanský tábor

Naša farská mládež sa tento rok stretla na tradičnom letnom kresťanskom tábore. Netradičné bolo miesto a typ táborenia. Zatiaľ čo v ostatných rokoch boli tábory poriadané v škole prírody v Kľačne, tento rok sa uskutočnil v stanovom tábore prievidzských skautov.

V rámci tábora sa spojili kresťanská a skautská výchova, ktoré majú ten istý cieľ, len iné prostriedky k jeho dosiahnutiu. Rozdiel tkvie v programovej náplni. Kresťanská výchova využíva prevažne duchovne zameraný program, ktorý sa opiera o sviatosti, modlitbu a Sväté Písma. Skouting hľadá Boha v prírode.

Letný kresťanský tábor sa začal v sobotu 17. 7. 1999. Autobus nás priviezol na táborisko za Hornú Ves a my sme sa vrhli do virvaru táborationého života. Duchovný program bol popretkávaný programom športovým a skautským. Svätú omšu, modlitby a zamyslenia striedala hra a zábava, ktorá v sebe skrývala poučenie a lesnú múdrost. Na to všetko dozeral cez osobu pána dekanu všadeprítomný Boh a naši strážny anjeli veru nemali čas zaháľať. Boli sme rozdelení do štyroch skupiniek, ktoré mali pridelené denné a nočné služby. Denná služba sa spolu s Katkou starala o naše žalúdky. Lucka zabezpečovala našu zdravotnú kondíciu. V utorok sme hrali hru o poklad a v stredu sme dobyli Buchlov. Počas celého tábora sme mali pekné slnečné počasie, až vo štvrtok začalo pršíť. Pán dekan, obávajúc sa o naše zdravie, odviezol v piatok do obedu tých, čo chceli domov. Tábor sa nám všetkým veľmi páčil.

Tábor I. Oddielu skautov z Prievidze.

Po celý rok sa náš oddiel pripravoval na tábor. Ten sa začal 24. 7. 1999 za Hornou Vsou a bol výbornou príležitosťou preveriť našu prípravu.

V duchovnej sfére sme sa inšpirovali životom blahorenčného Vatomike, knáza a misionára indiánskeho pôvodu. Pocit povinnosti slúžiť iným v nás budovala hlavne služba v kuchyni. Duchovnú posluhu nám poskytovala sobotňajšia bohoslužba. Stavbou brány so strážou vežou sme si svoje teoretické vedomosti overili v praxi. Podnikali sme výpravy do ďalekého okolia, nočné výlety a pozorovania. Vo štvrtok nás navštívila Slovenská televízia. Potešili nás návštevy br. Noeho, br. Echardta i návšteva z Okresného úradu, odb. školstva (p. Grmanová), ktorá mala možnosť vidieť našu činnosť v praxi, i návštevy z hygieny: ved' sme sa snažili viesť všetky tohoročné tábory čo najlepšie. Sľub zaväzuje skauta plniť si povinnosti voči Bohu a vlasti, pomáhať s láskou blížnym a dodržiavať skautský zákon. Predposledný deň tábora sa sľubom niekoľko bratov zaviazalo po celý život tieto záväzky plniť. Scenária pod Oselným vrchom, šum lesa, praskot ohňa a hviezdnaté nebo pre nich vytvorili neopakovateľný zážitok.

Celý priebeh a poriadok tábora nás viedli k sebavýchove, upevnil v nás jednotu a priateľstvo, dal nám chut' do ďalšej činnosti. Ďakujeme Pánu Bohu za krásne zážitky, slnečné počasie a ochrannú ruku. Vodcovi, Amicemu a zdravotníčke, Marion za dobrovoľnú a ochotnú službu. Kňazom za bohoslužby a všetkým priaznivcom skautingu za ich náklonnosť.

X-Ray

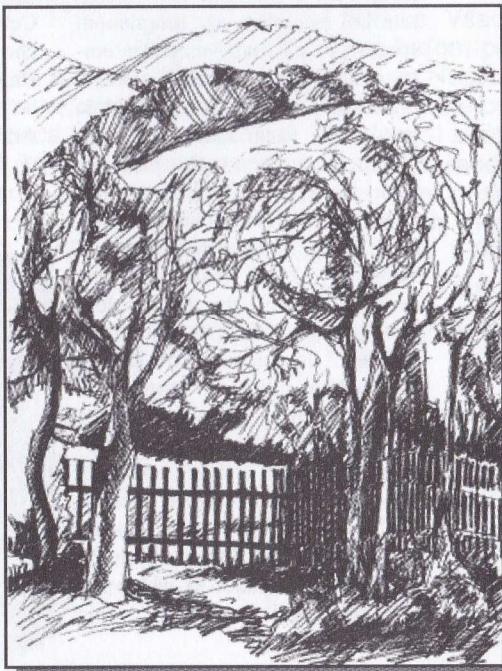
Ploty v nás

Už znova to dieťa plače! Večer čo večer, kým nezaspi a v noci sa tiež aspoň trikrát budí s krikom. Vravela som im – dobre si to s tou adopciou rozmyslite, neviete, čo si domov donesiete. Ešte k tomu päť ročného chalana. To už t'ažko prevychovajú. Vraj mal zlé zážitky - navyprávať im v tom domove mohli všeličo. Tu majú výsledok! Ich dievča už má dvanásť rokov a musím povedať, že je celkom slušne vychovaná, len keby sa s kamarátkami tak nahlas nerozprávali a nesmiali keď mi idú popod okná. Muziku by počula tiež, keby ju trochu stíšila. Pri toľkom pláči sa ani modliť poriadne nedá. Konečne som si vybudovala ako – tak pokoj, ktorý rešpektujú aj moji synovia s rodinami. Už ako chalani sa celkom dobre osamostatnili, každý im otec zomrel, neotravovali s každým problémom a vyriešili si všetko sami. Aj nevesty sa prispôsobili, nebehajú už s hociakou chorobou vnukov a nezhodou v rodine. Pekne sa dopredu vždy ohlásia, chvíľu posedia, vypijú kávu, veľa nenarozprávajú, ani nie je o čom. Včera sa zastavila Ol'ga, kamarátka ešte zo školy, čo býva o ulicu ďalej. Hovorila, že sa už Karlnej dcére narodili dvojčičky. Vraj t'ažký pôrod, ledva to druhé zachránili. Len aby ešte nebanovali, že prežilo. Do tejto t'ažkej doby naraz dve deti! Tí budú mať zhonu a starostí, kým im vyrastú. S Karlovou upratujeme kostol a kedysi sme sa my tri stretávali často aj v súkromí, k meninám, narodeninám si blahoželali, na cintorín spolu chodili. Bolo toho veľa, tak som postupne so všetkými kontaktmi prestala. Takto to je lepšie, nemám v hlave aspoň toľko cudzích starostí a viac času na Boha. Toto bola moja predstava o pokojnej penzii, bez otravovania druhými, len keby aj u susedov bolo už ticho.

Dnes som Paríe spokojná, bola som na dvoch svätých omšíach so sv. prijimaním. Chcem Ti niečo venovať, povedz čo chceš. Ticho. Počuješ ma, Pane? Ku mne sa dostáva iba veľmi tichý hlas. Nerozumiem a nevidím Ťa Pane, kde si? "Tu za plotom, ktorý si si vybudovala a nechcem kričať a rušiť ňa. Preto ak niečo budeš chcieť, musíš ho zrútiť. Dovtedy budem ticho."

M. Melicherčíková

ilustácia: Ing. J. Hubová

Mária, ty Matka naša...

Vdnoch 14. a 15. augusta sa konala Bartolomeja, spojený na Mariánskom vršku v Prievidzi s večeradlom. Deti a tradičná Mariánska púť k Nanebovzatej mládež si ešte večer Panne Márii. Sobotňajší program sa za- užili súťaže i šport čal sprievodom so sochou spred farskej pri spoločných budovy. Po príchode na Mariánsky vr- hráč.

šok sme sa spoločne modlili sv. ruženec. Ďakujeme Večernú sv. omšu celebroval Páter Pavol skutočne Kollár SchP. A pri tejto omši spieval všetkým, zbor ROSNIČKA z Piaristických škôl, ktorí sa ROSNIČKA otvorila aj večerný program, postav ktorom vystúpili zbor PRAMEN, NÁ- rali o DEJ a hudobné skupiny IMPULZ pokojný a SPRAY. Pred polnočnou sv. omšou, priebeh slúženou novokňazmi sme sa mohli ešte tohoroč-

pomodlit' krížovú cestu. nej púte. Tým, ktorí stavali i rozoberali Vyvrcholením tohoročnej púte bola sláv- pódium, spevákom, organistom, hudob- nosná sv. omša, slúžená ThDr. Vojte- níkom, knazom a všetkým spoluorganizá- chom Nepšinským, dekanom zo Zvolena. Pred sv. omšou i počas nej spieval nás ešte zvlášť podčakoval bratom Nedeliako- zbor BARTOLOMEJČATA. Po obede vým za veľkú pomoc pri zvukovej apar- sime sa na vršku stretli opäť o 15.00 ture.

hod – modlili sa Loretánske litánie a po- Nech nám Panna Mária vyprosuje ešte tom sme sa ponorili do dej životopisné- veľa krásnych a požehnaných dní u Pána ho príbehu Bartolomej s rockovou hud- Boha – o to prosme nie len na jej sviat- bou. Pripravili si ju divadelná skupina ky, ale i po celý rok.

AVE a hudobná skupina SPRAY. Zakon- čením púte bol sprievod so sochou Pan- ny Márie naspať do farského kostola sv.

Branislav Bullo

Foto archív: socha P. Márie z farského kostola

Ospravedlňujeme sa všetkým, ľuďom dobrej vôle ktorí chcú prispieť na výstavbu kláštora Bosých Karmelitánok v Banskej Bystrici za neúplné číslo účtu. Správna adresa je:

Karmelitánky Bosé,
Lechkého 7,
Košice 040 01

Peňažný ústav – VÚB Košice mesto
Číslo účtu: 695241 – 512 / 0200

Peniaze posielajte poštovou poukáž- kou typu "A". Môžete si ich vy- zdvihnuť na fare. V správe pre prijí- mateľa napište:

"Milodar na výstavbu láštora
Karmelitánok v B. Bystrici."

...my však ohlasujeme ukrižovaného Krista, pre Židov pohoršenie, pre poňov bláznovstvo, ale pre povolaných, Krista – Božiu moc a Božiu múdrost.
(1 Kor 1, 23 – 24)

Ako kvapka rosy...

tou Cle-
čík ku krôčiku,
sv. omšu nášho
Janka Kuneša. Vy-
val svoje detstvo.
V sedemnástich ro-
mať túlievala! Tieto
modlitby... Ďalšie roky
cou.

Za zvukov orga-
mladého kaplána, ktorý
že je doma. Pokorne sa
roky, ak niekoho pohoršil
nemal Svetlo – Krista.

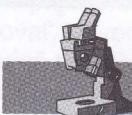
Ako kvapky rosy nám padli tieto úprimné slová z jeho kňazských úst. Vo svojej homílie vysoko vyzdvihol skutky nášho pápeža Jána Pavla II., keď ešte ako mladý kňaz Karol Wojtyla sa nebál pomáhať tým najbiednejším. Z Jankových kňazských myšlienok bolo poznať, že si ho materinskou láskou vedia Panna Mária.

Po sv. omši mu za učiteľky, seba i nás poblahoželali a popriali veľa milostí jeho bývalá učiteľka E. Z. a ostatní srdcu blízki.

Prosme za novokňaza Janka, aby on i všetci novokňazi, ktorí prijali nedávno kňazské svätenie šírili Ježišovo Evanjelium – najvzácnejšie svetlo s láskou pre tých, ktorí ho potrebujú. Aby oni samotní boli jediným žitým a hlásaným evanjeliom.

Budete mi svedkami. (Sk 1, 8)

Anna Gálová

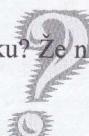
POD FARSKÝM MIKROSKOPOM

Večer 17. augusta bola v kaplnke Bojnického zámku tradičná mládežnícka sv. omša. Celebroval ju novokňaz, náš rodák Erich Ruttikay. Spolu sme sa zamýšľali, ako úzko sú späť sloboda a láska.

B.B.

Bol si už na mládežníckej sv. omši v kaplnke na Bojnicksom zámku? Že nie? V septembri 21. o 18.00 hod máš znova šancu, radi ľa tam uvidíme!

B.B.

Sviatky Panny Márie v Japonsku

(výber z listov Otca Štefana Foltina SDB)

Na sviatok Narodenia Panny Márie 8. septembra 1999 si budú pripomínať 75. výročie príchodu do Šaštína naši saleziáni. Aj naši slovenskí misionári v Japonsku – O. Suchán (78 rokov), O. Foltin (80 r.) a O. Figura (93 r.) si s radosťou spomínajú na toto jubileum a to tým viac, že všetci boli vychovaní a žili pod materinským plášťom Sedembolestnej v tóni jej posvätného chrámu v Šaštíne. Na sviatok Nanebovzatia Panny Márie sa v Japonsku konali veľké oslavy pri príležitosti už 450 – teho výročia príchodu sv. Františka Xaverského do tejto krajiny, hlavne v mestách, kde najviac pôsobil: Kagošima, Jamaguči, a Oita. Tento rok aj O. Suchán spomíнал na svoje cesty v službe Bohu. Je to už 60 rokov, čo zložil svoje rehoľné sluby, 50 rokov, ako bol vysvätený za knaza a pred 45 rokmi dorazil do Japonska. Svoju cestu prirovnáva k Exodu Izraelitov z Egypta do zasľúbenej zeme. Ako oni, vedení Mojžišom, vyšli z Egypta, prešli cez Červené more, cez púšť a cez Jordán, podobne aj on, povzbudený svojim kolegom Otcom Ernestom Macákonom (ktorého pokladá za svojho Mojžiša), utiekol z Podolinca (z koncentračného táboru pre rehoľníkov v roku 1950), prebrodil rieku Moravu, loďou sa prebrodil cez Červené more, kde zažil aj pieskovú búrku z tej istej púšte, ktorou prechádzal Izrael, až konečne prišiel do zasľúbenej zeme, do Japonska. Pritom hned pripomenal, že toto nie je tá definitívna zasľúbená zem. Tá pravá, to je nebeská vlast, ktorá ho čaká. Všetkých prosí o modlitby, aby sa tam istotne dostal. Po mesačnom „volne“, ktoré stráví tu na Slovensku, sa opäť vráti do Japonska pracovať vo vinici Pánovej. Aj napriek svojim krásnym rokom

všetci naši japonskí misionári – traja králi z východu (ako ich už veľa známych volá), pokračujú vo svojej misijnej práci a držia sa hesla Don Bosca: „ODPOČINIEME SI V NEBI“. Práca v silne budhistickom prostredí je veľmi ťažká, ale o to silnejšie svietia svetielka tých, ktorí sa rozhodnú prijať Kristovo svetlo, ako nedávno po veľkonočných sviatkoch, keď sa pre Kresťanskú vieru rozhodla mama – lekárka aj so svojimi troma deťmi. Odvtedy každú nedelu prichádza spolu s manželom (ktorý už je katolík) a deťmi z diaľky 35 km, po sv. omši horlivivo študuje katechizmus a pripravuje sa na prijatie sv. krstu na Vianoce. Potrebujú naše modlitby. Začiatkom apríla, kedy sa začína školský rok, nastúpil do malého seminára v Nagasaki jeden mladík z farnosti. Krstil ho O. Figura, ktorý sa teší, že bude mať nástupcu.

Otec Foltin nám odkazuje: „*Hoci bývam daleko od Slovenska, až na druhej strane zemegule, ale vždy si milo spomínam na naše drahé Slovensko, na mojich milých rodičov a príbuzných, priateľov a misijných dobrodincov a odporúčam všetkých, celý slovenský národ do materinskéj ochrany Sedembolestnej Panny Márie, Patrónky Slovenska.*

Odporúčam vám aj nadalej do vašich vrúcnych modlitieb tieto naše misie. Naša slovenská saleziánska trojka usilovne orie Božie brázdy v tejto neúrodnej pôde Krajiny vychádzajúceho slnka, zasievajúc semeno Slova Božieho v nádeji, že pod hrejivým slnkom milosti Bozej ono raz istotne vzide a prinesie bohatú úrodu. Nech aj v Japonsku zažiarilo v celej svojej kráse pravé Slnko spásy – JEŽIŠ KRISTUS“

M.M.

Bud' pochválený, Pane môj

V podvečer piatku 6. 8. 1999 sa na ubytovni RD v Látkach začali schádzať účastníci kurzu "Škola rodiny" na letnom dovolenkoveom sústredení. Stretnutie známych tvári, radostné stisky rúk, predstavenie členov rodín a napäťe očakávanie, čo prinesú ďalšie dni.

Žažko nazvať každodenné stretnutia prednáškami, pretože počúvať s láskou podávané slová o Bohu a jeho diele bolo potešením a balzamom pre dušu. Postupne sme boli vnášaní do pochopenia Páновho stvoriteľského a spasiteľského plánu. Základným krokom na ceste k Nemu je uvedomenie si vlastnej slabosti a malosti pred Bohom. Pre mnohých je to bolestné, lebo len žažko sa lúčime so starými zvykmi, pohodlím a nerestami. Tu je práve veľký prísľub "...hoci sme boli pre hriechy mŕtvi, oživil nás s Kristom – milosťou ste spasení – a s ním nás vzkriesil a daroval nám miesto v nebi v Kristovi Ježišovi..." (Ef 2, 1-10). Potom už stačí s prosbou na perách vystrieť ruku k Bohu, urobiť krok ako mánnotratný syn k otcovi (Lk 15, 11-32) a Pán nám beží oproti a s láskou nás berie do náruče.

Po každom cykle prednášok sme sa s ostatnými delili o svojich zážitkoch vo vzťahu k Bohu. Zistenie, že často máme podobné problémy, ale rôzne ich riešime, nás čoraz viac zbližovalo, otvorili sme sa jeden pred druhým a hlavne pred našim nebeským Otcom. Stali sme sa bratmi a sestrami v Kristovi.

Naše deti si tiež vytvorili svoje spoločenstvo i keď to nebolo

hned' jednoduché. Každé malo inú povahu, boli rôznych vekových kategórií a práve preto patrí náš obdiv a vdaka všetkým, ktorí sa im naplno venovali, keď mali rodičia iný program. Pán bol stále s nimi pri hráč, súťažiach, futbalovom zápase (pri ktorom nechýbali ani otcovia a niektoré dievčatá), keď sa vozili na koňoch, opekali špekačky, nacvičovali piesne, pantomímu a hlavne spoznávali prírodu vokol a Boha v nej. Všetci priložili ruku k dielu, za čo bol každému venovaný diplom v oblasti, v ktorej pomáhal. Nakoniec aj tí najväčší skeptici z nich skonštovali, že bolo "super".

Výchova detí je náročná úloha, ktorou nás poveril Pán a práve formovanie rodiny v súlade s Božími zákonnimi je klúčovým problémom. Riešenie nájdeme vo Svätom Písme, či už v odmeňovaní, alebo trestaní, ale hlavne vo vedení dieťaťa na ceste k Bohu. Je to veľmi jednoduché takto v jednej vete napísať, lebo každý dospelý i dieťa je jedinečná, neopakovateľná osobnosť a práve zosúladenie rôznych pováh v rodine je veľké umenie, ktorému sa učíme celý život.

Máme však naporúdzi jedného veľkého Pomocníka, ktorý nám posiela na pomoc svojho Sv. Ducha. Práve tu nám bolo krásne vysvetlené pôsobenie Ducha Svätého vo svete a v každom z nás. Stačí tak málo – odovzdať Pánovi všetko, svoj život, manželov, manželky, deti, problémy, vysoké ciele, majetok a pozvať Ho do nášho srdca. Že to nie je málo? Vlastne "ÁNO", je to všetko, čo máme, často nadobudnu-

té za veľkého odriekania s vynaložením posledných síl. Chválili sme Trojediného Boha za to, čo dáva, prijali sme Ho za jediného Pána v našom živote. Sme šťastní, že nám cez Sv. Ducha priniesol zmierenie, pokoj a stáva sa riešením všetkých starostí.

V piatok ráno je koniec násloho týždňového pobytu medzi blízkymi. Ešte stiskys rúk, objatia, lúčenie a všetci sa vraciame do svojich

miest a zamestnaní. Rezonujú v nás slová i myšlienky z prednášok a našou túžbou je ich teraz naplniť v rodinách a spoločenstvách pri posedeniach v rozhovoroch. Ešte nie je neskoro... Nechajme sa viesť Pánom, čerpať ajme si u v modlitbách, Eucharistii a hlavne denne v Písme Svätom, ktoré je Božím Slovom, slovom milosti a má moc spasíť naše duše. "Dovedenia v septembri!" M. Melicherčíková

Slovenské pútnické miesto

Prievidzská hradná fara sa rozpadla na menšie nástupnícke farnosti a pre niekdajší farský kostol mesto hľadalo možnosti nového využitia. Najjednoduchším riešením sa ukázalo povolanie nejakých ochotných rehoľníkov, schopných zachrániť chrám pred spustnutím a využiť ho pri plnení vlastných evanjelizačných a kultúrno – osvetových úloh. Vyžadovala si to aj prestíž mesta, lebo stredoveké mestá si pokladali za dôležité ak v nich sídlili členovia nejakej školskej, kazateľskej alebo žobravej rehole. Prievidzania sa rozhodli pre karmelitánov. Nemáme zachovaný žiadny doklad o čase ich príchodu ani o tom, ako boli hmotne dotovaní mestom, ale Mikuláš Mišík ich príchod datuje približne na rok 1383. Vieme však z listiny priora Vavrinca (z r. 1496), kde si postavili kláštor. Bolo to v objektoch starého hradu, ktoré si možno neskoršie prestavali a kláštor obohnali murovanou ohradou s baštami. Súčasťou kláštora bol práve románsky kostol Nanebovzatia Panny Márie, neskoršie prestavený v gotickom slohu, a ten sa dodnes majestátne týči nad mestom. Vyše tristo rokov sa k nemu každoročne koná pút' okolo sviatku Nanebovzatia Panny Márie a v súčasnosti sa v ňom každú nedelu a prikázaný sviatok slúži sv. omša. Za náznak prapočiatkov pútnickej tradície tohto kostola môžeme považovať rok 1430, kedy hornonemecký provinciál priniesol prievidzským karmelitánom pápežskú odpustkovú listinu "S. Crucis in campis opp. Previgia Strig. Diec." Dokedy trvalo požehnané pôsobenie karmelitánov v Prievidzi, nevieme. Živá tradícia však utvrdzuje, že zánik karmelitánskeho kláštora spôsobila až reformácia (okolo roku 1565). Budova kláštora zmizla, ale neporušený zostal kostol, murovaná ohrada a zachovala sa aj knižnica karmelitánov. Evanjelici kláštor zrejme násilne zlikvidovali, jeho majetok a patronálna činnosť prešli na mesto. Evanjelici zaujali obidva kostoly, ale s citom pre krásu nemenili nič na interiéri Mariánskeho kostola. Takto sa zachoval gotický krídlový oltár, vzácná socha Panny Márie z druhej polovice 15. storočia a mnogé iné pamiatky.

Ing. Ján Farbiak (Pokračovanie v budúcom čísle)

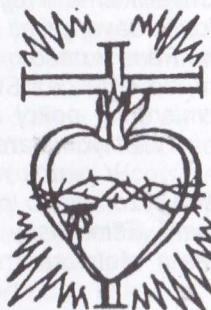
**O JEZU, PRO TE PATI, IM PASSIONE TE CONSOLARI
(MÔJ JEŽIŠU, PRE TEBA TRPIEŤ, V UTRPENÍ TEBA TEŠIŤ!)**

Obeta - dar z lásky

*"Prečo mať starosť, že tmavá budúcnosť
je predo mnou?"*

*Prosíť o zajtrajšok? - nežiadaj to len!
Daj mi lásky svojej dar
zachovaj milosť iba pre dnešný deň!"*

sv. Terézia z Lissieux

Vo svojich listoch patrónka Tešiteliek Božského Srdca Ježišovho sv. Margita Mária Alaque často spomína: "Nevyjednávajme s milosťou, keď nás nabáda, aby sme robili dobré a vyhýbali sa zlému! Pretože milosť, ktorá nás v istý čas poháňa, znenazdajky ochabne a my ostaneme chladní pre našu škodu... Čím viac sa s milosťou zahrávame, tým dlhšie nás Božské Srdce nechá na ňu čakat..." (z knihy "Útech a zmier BSJ") Cez Jeho Srdce a lásku Panny Márie prisľúbilo v Žiline sedemnásť nových laických Tešiteliek a Tešiteľov BSJ šíriť Božiu lásku a podávať zmier i útechu BSJ v Getsemanskej záhrade, na kríži a mysticky trpiacemu Kristovi vo svätostánku. Noví členovia a členky tohto Laického spoločenstva slúbili vylepšiť si svoje rodinné zázemie pokojom, odpúšťaním, odstraňovaním sebalásky. Byť zhovievavými k chybám blížnych. Milosrdnou láskou slúbili nezíštne pomáhať chudobným, opusťteným, modlitbou i apoštolátom pri chorých a trpiacich. Pri sv. omši boli Pátom Kamilom Schlosarom, tešiteľom z Getsemani za asistencie moderátorky Gitky prijaté nové tešiteľky z Prievidze, Veľkej Lehôrky, Bysričian, Horného Srna, ako i z celého Slovenska. Chcú zmeniť predovšetkým seba, podávať dlaní Ježiša i Márie tým, ktorí dlhé roky odmietali Boha, privádzat' knázov k chorým, trpiacim. Tešiť Presvátej Srdce zmiernou obetou za knázov, rehoľníkov, rehoľnice, za hriešnikov, za knázské a rehoľné povolania, za duše v očistci, za rodiny.

Vrúcne vďaka Pánovi patria za obetavých Pátor Václava, Leopolda D. Tockého. Za rehoľnice sr. Paulu, sr. Kristínu, sr. Teréziu i ostatné sr. tešiteľky z Bratislavы, za spolusestry Margity.

Nech radosťou a pokojom odmení dobrotný Boh bratov kapucínov v Žiline, ktorí bez oddychu slúžili v Pastoračnom centre po celé dva dni Duchovnej obnovy tohto spoločenstva z Prievidze, Kanianku i celeho Slovenska.

za Tešiteľky laického spol. BSJ *Anka*

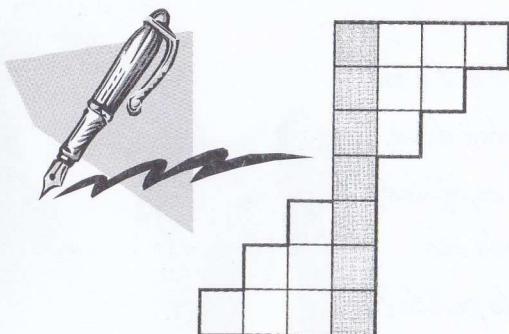

KREŠTANSKÉ AFORIZMY

- ISTOTA:** odmietáť istotu spasenia znamená odmietáť Ježiša Krista.
- MAJETOK:** chcem mať len toľko, aby som nemohol vyskakovať, ale len kľa - čať.
- KAZATEĽ:** úlohou kazateľa nieje len hovoriť čo je nového, ale to čo nám hovorí Biblia – Písma Sväté.
- KRÁSA:** novozákonné slovo "kalos" znamená krásny, účelný, mravný. Pravá krása je zároveň účelná a mravná.
- KRITIKA:** Čo máš ty voči svojmu bližnemu, to má Boh voči tebe.

Emil Ocháč

KRÍŽOVKA

- 1 – meno Margita domácky
- 2 – podmienka
- 3 – slovo lebo básnický
- 4 – začiatok roka
- 5 – tebe
- 6 – zápor
- 7 – umyl

Správna odpoveď z tajničky v augustovom čísle je: KRÁĽOVNÁ NANEBOVZATÁ. Výhercu vylosujeme, odmeníme a uverejníme v októbri, spolu s výhercom, ktorý správne vylúšti septembrovú tajničku. Odpovede posielajte na adresu redakcie do 17. 9. 1999.

BARTOLOMEJ – časopis prievidzskej farnosti s cirkevným schválením BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva: Rímskokatolický farský úrad v Prievidzi, vychádza raz mesačne. Adresa: Redakcia Bartolomej, Mariánska 4, 971 01 Prievidza, tel.: 0862/542 28 01. Redakčný kruh vedie Ing. Katarína Thomayová, zástupca šéfreduktora Ing. Jana Hubová. Teologický poradca: Mgr. Ján Bednár, dekan. Grafické spracovanie: Mária Melicherčíková. Náklady na tlač: cca 7,- Sk. Tlač: **PATRIA I., spol. s. r. o. Prievidza**. Tlač registrovaná Okresným úradom v Prievidzi pod č. MT 1/1994. Redakcia si vyhľaduje právo výberu a úpravy príspevkov. Nevyžiadane rukopisy nevraciacme.

Will Allen Dromgoole

STAVBA MOSTA

Starec sám dlhou cestou šiel,
až kým deň tmou sa nezastrel —
tu divá riava pút' ma presekla.
Odvážny starec prebrodil sa ſiou,
hlbokou, studenou a ſpenenou.
Už z bezpečia sa vracia do pekla:
stavat' most, spúta sa ním voda zlá.

"Hej, starý," vtom ho pútnik oslovil,
"na ten most miniesť príliš veľa ſil,
pút' sa ti končí ako náš deň dnes,
tadiaľto naspäť predsa nepôjdeš,
za chrbtom zostala ti voda zlá.
Prečo sa teda vraciaš do pekla?"

Zadrhol sivá hlava staviteľ:
"Môžu mať' mladí taký istý cieľ,
po ceste prejdú krokmi strmými —
a zrazu divá riava pred nimi.
A môže sa im zradnou stat',
hoci by deň bol a ſil dost'.
To pre nich staviam tento most."

